

ks. dr Michał Widera

Uniwersytet Opolski

e-mail: wideramichal@o2.pl

<https://orcid.org/0000-0002-7849-8887>

Sprawozdanie z ceremonii przyznania śp. ks. infułatowi Bolesławowi Wróblewskiemu tytułu Sprawiedliwego wśród Narodów Świata

26 maja 2025 roku w Ratuszu w Częstochowie odbyła się ceremonia pośmiertnego wręczenia medalu i dyplomu „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata” ks. infułatowi Bolesławowi Wróblewskiemu. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Ambasadę Izraela w Polsce, miasto Częstochowę i Muzeum Częstochowskie.

Na początku spotkania dyrektor Muzeum Częstochowskiego Katarzyna Ozimek w imieniu organizatorów powitała zebranych, zwłaszcza rodzinę śp. ks. B. Wróblewskiego, w tym wnuka jego siostry — Bolesława Majewskiego, przybyłego na uroczystość wraz z córką Natalią i jej małżonkiem Piotrem Poturalskim. Udział w wydarzeniu wzięli również: prezydent Częstochowy Krzysztof Matyjaszczyk, metropolita częstochowski abp dr Wacław Depo, wiceambasador Izraela w Polsce Bosmat Baruch, pracownicy Urzędu Miasta Częstochowy i Muzeum Częstochowskiego, duchowni, w tym bp dr Andrzej Przybylski, proboszcz parafii Świętej Rodziny w Częstochowie ks. dr Włodzimierz Kowalik oraz historycy Kościoła ks. dr Kamil Kęsik i ks. dr Michał Widera. Obecna była także młodzież z I Liceum Ogólnokształcącego im. Juliusza Słowackiego w Częstochowie.

W dalszej części spotkania przemówienie wygłosił prezydent Częstochowy. Zaznaczył, że uroczystość stała się okazją do oddania hołdu człowiekowi, który w czasach próby wykazał się wielką odwagą i mimo trwania wojny pozostał wierny własnemu sumieniu. Przypomniął, że ks. B. Wróblewski był przede wszystkim duszpasterzem, społecznikiem i patriotą, dlatego mimo otaczającej go nienawiści i przemocy wybrał miłość, solidarność i ludzką przyzwoitość. W okresie okupacji niemieckiej organizował pomoc także dla tych, którzy ze względu na swoje pochodzenie byli skazani na zagładę. Pomagał bez względu na narodowość czy wyznanie. Nie kierowała nim ówczesna polityka — pierwsze miejsce w jego działaniu zajmowało człowieczeństwo.

Prezydent wskazał, że współcześnie, gdy wokół nas nie brakuje cierpienia i obojętności, postawa duchownego staje się wzorem do naśladowania. Jego życie i działalność to moralna busola przypominająca, że w życiu zawsze powinniśmy wybierać dobro, a w obliczu cierpienia nie wolno milczeć. Pomoc ofiarom nie jest gestem, ale obowiązkiem. Zaznaczył także, że uhonorowanie ks. B. Wróblewskiego medalem przyznawanym przez Instytut Yad Vashem w Jerozolimie to gest ponad podziałami, pozwalający na wspólną chwilę refleksji nad tym, co łączy, niezależnie od narodowości, religii czy doświadczeń historycznych. Ponadto wyraził radość, że do aktu nadania szczególnego odznaczenia doszło w Częstochowie, a także nadzieję, iż miasto nadal będzie przestrzenią porozumienia, szacunku i otwartości. Na zakończenie K. Matyaszczyk podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania oficjalnej uroczystości, a w sposób szczególny — rodzinie ks. B. Wróblewskiego za zachowanie pamięci o nim i jego świadectwie.

Następnie głos zabrała wiceambasador B. Baruch, która powiedziała, że wręczanie odznaczenia stanowi jedną z najszlachetniejszych misji ambasady Izraela w Polsce. Jednocześnie zaznaczyła, że jest to współczesny obowiązek całego społeczeństwa, aby oddać hołd i uhonorować niezwykłych bohaterów, którzy w najciemniejszych chwilach ryzykowali życie swoje i swoich bliskich w celu ratowania przed nagłą śmiercią innych ludzi, często obcych. Powiedziała:

Dziś oddajemy hołd zmarłemu ks. B. Wróblewskiemu, który pokazał nam szczyty człowieczeństwa w nieludzkich czasach. Pomógł przenieść niezliczoną liczbę dzieci żydowskich z getta w Częstochowie. Dał im fałszywe dokumenty oraz umieścił je w domach dziecka i u polskich rodzin. Jedno dziecko, o którym wiemy — dziewczynka o imieniu Miriam, była noworodkiem, gdy ks. B. Wróblewski podarował jej dar życia.

Wiceambasador zaapelowała również, aby m.in. działalność pierwszego proboszcza parafii Świętej Rodziny w Częstochowie była nadal przypominana, opowiadana, pamiętana i nauczana w szkołach zarówno w Izraelu, jak i w Polsce. Jej zdaniem takie historie muszą zostać utrwalone dla obecnych i przyszłych pokoleń, aby stały się inspiracją i przestrogą, szczególnie w dzisiejszym świecie. Następnie zaznaczyła, że w aktualnych, bardzo trudnych czasach przykład sprawiedliwych jest ważniejszy niż kiedykolwiek, ponieważ przypomina o konieczności przeciwstawiania się z odwagą nienawiści, niesprawiedliwości i uciskowi. Na zakończenie wystąpienia dodała:

Ludzie, którzy przeżyli dzięki odwadze tych cichych bohaterów, takich jak ks. B. Wróblewski, pomogli zbudować Izrael, założyli rodziny i stworzyli przyszłość. Ich potomkowie dają dziś świadectwo heroizmowi swoich wybawców i dbają o to, aby te historie nie zostały nigdy zapomniane. Upewnijmy się, że przyszłe pokolenia będą czerpać siłę i inspirację z dziedzictwa sprawiedliwych, zapewniając, że koszmar Holokaustu nigdy się nie powtórzy.

W dalszej części spotkania przedstawiciel Fundacji Pamięć i Odnowa mecenas Krzysztof Straus odczytał list w imieniu Alona Goldmana, wiceprezesa Światowego Związku Żydów Częstochowian i ich Potomków, który jako patriota izraelski i polski przez kilkanaście lat podejmował działania na rzecz pojednania pomiędzy oboma narodami. Jednym z efektów jego aktywności było uporządkowanie cmentarza żydowskiego w Częstochowie. W przesłanym liście zaznaczył on, że wydarzenie uhonorowania działalności ks. B. Wróblewskiego stało się okazją do wyrażenia mu wdzięczności w imieniu narodu żydowskiego, państwa izraelskiego, Instytutu Jad Waszem i potomków Żydów z Częstochowy za jego niespotykaną odwagę i silne poczucie moralności, które zaowocowały uratowaniem wielu żydowskich dzieci podczas okupacji niemieckiej. Ponadto w treści korespondencji zostały przybliżone wieloletnie starania A. Goldmana o uzyskanie tytułu Sprawiedliwego wśród Narodów Świata dla ks. B. Wróblewskiego. Po raz pierwszy o jego działalności usłyszał w 2018 roku, a następnie zainicjował działania mające na celu jej uhonorowanie. Okazało się wówczas, że od 2007 roku w Jad Waszem znajdowała sięteczka z rekomendacją przyznania mu najwyższego cywilnego odznaczenia izraelskiego. Jej autorką była Miriam Rothschild z domu Rubin, która zaświadczyła, że została ocalona dzięki pomocy częstochowskiego duchownego. Mimo to powstały trudności z przyjęciem świadectwa na temat jego heroicznej postawy, ponieważ M. Rothschild była wówczas zaledwie 2–3-letnią dziewczynką, która nie mogła zapamiętać tamtych wydarzeń. Udało się jednak ustalić, że jej rodzina była związana z Radomskiem, z którego pochodził ojciec – Mosze Aleksander Rubin, a także — z Częstochową, skąd pochodziła matka — Dwora Szlezinger. Rodzice M. Rothschild pobrali się w 1940 roku podczas pobytu w częstochowskim getcie, a Miriam urodziła się 2 marca 1942 roku w Częstochowie. Na początku 1943 roku podczas likwidacji tzw. Dużego Getta dziewczynka została przeniesiona przez Polkę o nazwisku Kwiatkowska w wiklinowym koszyku wraz z notatkami zawierającymi jej dane personalne do polskiej rodziny, która później oddała ją do sierocińca funkcjonującego w domu zakonnym Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Niepokalanego Poczęcia NMP zlokalizowanym przy ul. św. Kazimierza 1 w Częstochowie. Instytucja ta funkcjonowała pod opieką ks. B. Wróblewskiego. 11 grudnia 1944 roku M. Rothschild została adoptowana przez rodzinę Doboszów z Elbląga i otrzymała imiona Jolanta Maria. Matka dziewczynki została zastrzelona przez Niemców w czerwcu 1943 roku podczas likwidacji „Małego Getta”. Natomiast jej ojciec znalazł się w obozie pracy przymusowej Hasag w Częstochowie, a niezwłocznie po wyzwoleniu obozu pośpieszył do domu zakonnego z zamiarem zabrania swojej córki. Wówczas przekazano mu informację, że Miriam została adoptowana, ale w dokumentach zakonnych zawarto nieprawdziwe informacje na jej temat. Mimo to M. Rubin kontynuował poszukiwania przez ponad 2 lata. W maju 1947 roku odnalazł M. Rothschild i doszedł do

porozumienia z jej adopcyjnymi rodzicami. Wówczas w liście do swojej drugiej żony zapisał m.in.: „Moja droga, słońce znów wzeszło”. 13 maja 1947 roku wraz z córką zgłosił się do biura żydowskiej organizacji, która zajmowała się umożliwieniem powrotu żydowskich dzieci do ich rodzin, i dokonał jej rejestracji. Relacje na temat działalności ks. B. Wróblewskiego informowały o uratowaniu przez niego w czasie Holokaustu wielu żydowskich dzieci. Niestety mimo wieloletnich wysiłków nie odnaleziono listy, która zawierałaby ich nazwiska, a także innych relacji ocalałych na temat jego aktywności. Podczas swoich poszukiwań A. Goldman w tej sprawie rozmawiał z historykiem Kościoła z Częstochowy — ks. prof. Janem Związkim, który powiedział mu: „Nie znajdziesz takiej listy. Taka lista oznaczałaby wyrok śmierci w czasie wojny dla każdego, kto byłby w jej posiadaniu, i dla każdego, kto byłby na tej liście wymieniony”. Mimo to A. Goldman kontynuował własne poszukiwania w wielu skupiskach Żydów na świecie. Ostatecznie udało mu się nawiązać kontakt z osobami z Kanady i Hajfy, które przebywały z M. Rothschild w sierocińcu zakonnym, ale nie były one w stanie mu pomóc ze względu na zbyt młody wiek w okresie II wojny światowej. Mimo to udało mu się dotrzeć do dokumentacji zdeponowanej w archiwum Muzeum Bojowników Getta w Izraelu. Wielkim zaskoczeniem były dla niego: napisana w języku jidysz karta koordynacyjna M. Rothschild, na której znajdowało się nazwisko ks. B. Wróblewskiego, a także karta wypełniona przez archiwistę koordynacyjnego, ojca Miriam oraz dwie inne osoby, które wskazywały na duchownego jako wybawcę dziewczynki. W tej sytuacji, mimo braku innych nazwisk dzieci uratowanych przez ks. B. Wróblewskiego, wydano zgodę na przyznanie mu zaszczytnego tytułu potwierdzającego jego heroiczną postawę. A. Goldman w przesłanym liście zapisał m.in.:

To, co uczynił ks. B. Wróblewski, jest jaśniejącą świecą humanitaryzmu w tamtym mrocznym okresie. Zaś dziś dołącza on do szeregu Sprawiedliwych wśród Narodów Świata, tych wyjątkowych osób, które rozświetliły oblicze ludzkości drogocennym światłem. Niech jego dziedzictwo będzie dla nas i dla przyszłych pokoleń doniosłym świadectwem, że nawet w najczarniejszych chwilach człowiek może dokonać właściwego wyboru i ocalić czyjeś istnienie. Nigdy nie jest za późno, żeby zrobić to, co słuszne¹.

Następnie głos zabrał abp W. Depo, który nawiązał do słów modlitwy brewiarzowej z Psalmu 23: „Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę, zła się nie ulękę, bo Ty, Boże, jesteś ze mną”. Jednocześnie zaznaczył, że pierwszy proboszcz parafii Świętej Rodziny w Częstochowie z pewnością odmawiał te słowa z pełną świadomością, po czym wyraził wdzięczność za świadectwo jego wiary i ocalenie dzieci żydowskich oraz podziękował za uznanie jego heroicznej postawy przez Instytut Jad Waszem.

¹ R. Tyndorf, *Wartime Rescue of Jews by the Polish Catholic Clergy. The Testimony of Survivors and Rescuers*, t. 1, Lublin 2023, s. 462.

Po wygłoszeniu przemówień dyrektor K. Ozimek przypomniała, że Sprawiedliwy wśród Narodów Świata jest najwyższym izraelskim odznaczeniem cywilnym będącym wyrazem wdzięczności wobec tych, którzy narażając własne życie oraz życie swoich bliskich, ratowali Żydów od zagłady podczas II wojny światowej. Uhonorowane osoby otrzymują specjalnie wybity medal z wygrawerowanym nazwiskiem i dyplom uznania oraz zaszczytne miejsce w historii dzięki umieszczeniu ich nazwisk na Ścianie Honoru w Ogrodzie Sprawiedliwych Instytutu Jad Waszem w Jerozolimie. Na medalu znajdują się poruszające słowa z Talmudu: „Kto ratuje jedno życie, ten jakby uratował świat”. Jednocześnie dodała, że do elitarnego grona ponad 28 tys. osób z całego świata, w tym ponad 7 tys. Polaków, dołączył również ks. B. Wróblewski. Następnie uczestnikom spotkania przypomniano jego życiorys.

Ks. Bolesław Bonawentura Wróblewski urodził się 19 sierpnia 1867 roku w Rzuchowie k. Koła w rodzinie urzędnika sądowego Wojciecha i Eufemii z Majewskich. Początkowo kształcił się pod okiem matki, a następnie w Męskim Gimnazjum Klasycznym w Kaliszu. W 1884 roku, po uzyskaniu świadectwa dojrzałości, rozpoczął studia w seminarium duchownym we Włocławku, a następnie 2 grudnia 1889 roku przyjął święcenia kapłańskie. Jako wikariusz pracował w parafiach w Warcie k. Sieradza (1889–1890), św. Zygmunta w Częstochowie (1890–1891) i św. Barbary w Częstochowie (1891–1894). Następnie został proboszczem w Rędzinach (1894–1906). W tej parafii jego staraniem wybudowano nową świątynię i inne zabudowania kościelne. Następnie skierowano go do Wolborza k. Piotrkowa (1906–1910). Poza troską o stan religijny i materialny parafii zaangażował się w działalność Ochotniczej Straży Ogniowej i spółdzielni spożywczej. W 1909 roku w wyniku konfliktu z miejscowym dziekanem został zmuszony do opuszczenia parafii. Po rocznej przerwie został mianowany proboszczem w Praszce (1910–1917). Również w tej parafii zaangażował się w poprawę stanu materialnego nieruchomości kościelnych, a przede wszystkim świątyni, która została wyremontowana i rozbudowana. Ostatnią jego samodzielną placówką duszpasterską była parafia Świętej Rodziny w Częstochowie, której został pierwszym proboszczem (1917–1951). Jednym z jego głównych zadań było kontynuowanie budowy kościoła, który w 1925 roku stał się katedrą nowo powstałej diecezji częstochowskiej. W tym okresie zaangażował się również w działalność patriotyczną m.in. w zakresie współtworzenia Komitetu Niesienia Pomocy dla Lwowa czy funkcjonowania Komitetu Niesienia Pomocy dla Górnego Śląska. W okresie wojny polsko-bolszewickiej zorganizował w Częstochowie herbaciarnię i kuchnię dla żołnierzy wyruszających na front. Ponadto na dużą skalę podjął działalność dobroczynną. Założył zakład dla sierot, który był następnie prowadzony przez siostry ze Zgromadzenia Sióstr Służebniczek Niepokalanego Poczęcia NMP. W 1918 roku zakupił dom w Herbach, w którym urządził dom letniskowy dla dzieci wyjeżdżających na kolonie. W 1925

roku założył kuchnię dla ubogich i bezrobotnych. Ponadto należał m.in. do: zarządu Związku Obrony Kresów Zachodnich, Ligi Obrony Przeciwgazowej, Polskiego Czerwonego Krzyża, zarządu Rady Opiekuńczej Miasta Częstochowy i Towarzystwa Dobroczynności dla Chrześcijan. W 1919 roku z ramienia Związku Ludowo-Narodowego został wybrany posłem na Sejm Ustawodawczy II Rzeczypospolitej (1919–1922). Po wybuchu II wojny światowej interweniował w obronie ludności cywilnej podczas tzw. „krwawego poniedziałku”. Był represjonowany przez władze niemieckie. Od 1940 roku organizował pomoc materialną dla wysiedlonej ludności polskiej. We współpracy z Polskim Komitetem Opiekuńczym i siostrami służebniczkami zorganizował kuchnię dla dzieci wysiedleńców oraz kuchnię dla biednych. Opiekował się domem starców. Zaangażował się w przekazywanie pomocy materialnej ludności żydowskiej osadzonej w getcie częstochowskim. Zorganizował sierociniec, w którym umieszczano dzieci żydowskie. Wystawiał dla nich fałszywe metryki chrztu. W 1944 roku za prowadzoną działalność został dotkliwie pobity przez funkcjonariuszy gestapo, podobnie jak jego siostra, która następnie zmarła. W 1917 roku otrzymał tytuł kanonika honorowego kapituły kaliskiej, a w 1919 roku — kanonika honorowego kapituły lubelskiej. W 1924 roku został prałatem domowym Jego Świątobliwości, a w 1949 roku — protonotariuszem apostolskim. W 1937 roku przyznano mu Złoty Krzyż Zasługi, a w 1938 roku — Medal Niepodległości. Zmarł 7 czerwca 1951 roku, a jego szczątki zostały pogrzebane na cmentarzu Kule w Częstochowie. W kościele w Wolborzu i w katedrze w Częstochowie umieszczono tablice upamiętniające jego działalność. Jego imię nadano jednej z ulic w dzielnicy Stare Miasto w Częstochowie².

Punktem kulminacyjnym zorganizowanego spotkania stało się przekazanie na ręce B. Majewskiego przez wiceambasadora Izraela medalu i dyplomu honorowego wraz z tytułem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. Odznaczenie zostało nadane ks. B. Wróblewskiemu przez Radę ds. Sprawiedliwych Wśród Narodów Świata przy Instytucie Jad Waszem 18 czerwca 2024 roku. Następnie głos zabrał B. Majewski, który podziękował za uhonorowanie wybitnego członka własnej rodziny. Ponadto dodał:

Jego działalność społeczna i opiekuńcza w okresie Holokaustu w Częstochowie przyczyniła się do ochrony obywateli Izraela. Pamięć nie umiera, lecz trzeba ją pielęgnować. Instytut Jad Waszem nie pozwala zapomnieć o tragicznych czasach i o ludziach, którzy szerzyli wokół siebie dobro, szczególnie gdy za to dobro groziła najsurowsza kara. Świadectwem tej pamięci jest przyznanie ks. B. Wróblewskiemu medalu. Dziękuję za tę niezwykle ważną inicjatywę, za pielęgnowanie pamięci o historii, która uczy nas odpowiedzialności i odwagi. Medal wraz z dyplomem znajdzie odpowiednie miejsce w rodzinnym skarbcu pamięci.

² J. Związek, *Życie i działalność ks. Bolesława Wróblewskiego (1867–1951)*, Częstochowa 2001; P. Kostrzewski, *Bolesław Wróblewski (1867–1951)*, w: *Słownik biograficzny polskiego katolicyzmu społecznego*, t. 6, red. R. Łatka, Warszawa 2023, s. 397–403.

Po zakończeniu przemówienia uczennice z zespołu wokально-instrumentalnego „Słowak i Muza” przy I Liceum Ogólnokształcącym im. Juliusza Słowackiego w Częstochowie wystąpiły z kilkoma utworami, w tym m.in.: *Miasteczko Betz* i *Uciszyć serce*. Po części artystycznej dyrektor Muzeum Częstochowskiego K. Ozimek wyraziła nadzieję, że spotkanie będące swoistego rodzaju „żywą lekcją historii” na długo pozostanie w pamięci, inspirując do kultywowania w codziennym życiu wartości reprezentowanych przez odznaczonego bohatera. Ponadto złożyła wyrazy wdzięczności prezydentowi K. Matyjaszczykowi za współorganizowanie uroczystości oraz pracownikom Ratusza w Częstochowie i Muzeum Częstochowskiego. Szczególne podziękowania skierowano do Aleksandra Wiernego, naczelnika miejskiego Wydziału Kultury, Promocji i Sportu Urzędu Miasta Częstochowy za zaangażowanie i współpracę przy organizacji podniosłego wydarzenia. Na zakończenie wykonano pamiątkowe zdjęcie. Wszyscy uczestnicy otrzymali foldery z informacjami na temat życia i działalności ks. B. Wróblewskiego, a ceremonia była relacjonowana w ogólnopolskich i lokalnych mediach³.

Słowa kluczowe: ks. Bolesław Wróblewski; Sprawiedliwy wśród Narodów Świata, Holokaust; II wojna światowa; Częstochowa

Keywords: Fr. Bolesław Wróblewski; Righteous Among the Nations; Holocaust; World War II; Częstochowa

Bibliografia

- Ceremonia przyznania tytułu Sprawiedliwego wśród Narodów Świata w Częstochowie*, <https://sprawiedliwi.org.pl/pl/aktualnosci/ceremonia-czestochowa-boleslaw-wroblewski> [dostęp: 24.10.2025].
- Kostrzewski P., *Bolesław Wróblewski (1867–1951)*, w: *Słownik biograficzny polskiego katolicyzmu społecznego*, t. 6, red. R. Łatka, Warszawa 2023, s. 397–403.
- Porwich K., *Ks. Bolesław Wróblewski odznaczony medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata”*, <https://www.ekai.pl/ks-boleslaw-wroblewski-odznaczony-medalem-sprawiedliwy-wsrod-narodow-swiate/> [dostęp: 24.10.2025].
- Porwich K., *Sprawiedliwy wśród Narodów Świata — ratował przez zagładą*, <https://www.niedziela.pl/arttykul/113070/Sprawiedliwy-wsrod-Narodow-Swiata-%E2%80%93-ratowal-przed-zaglada> [dostęp: 24.10.2025].

³ *Ceremonia przyznania tytułu Sprawiedliwego wśród Narodów Świata w Częstochowie*, <https://sprawiedliwi.org.pl/pl/aktualnosci/ceremonia-czestochowa-boleslaw-wroblewski> [dostęp: 24.10.2025]; K. Porwich, *Ks. Bolesław Wróblewski odznaczony medalem „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata”*, <https://www.ekai.pl/ks-boleslaw-wroblewski-odznaczony-medalem-sprawiedliwy-wsrod-narodow-swiate/> [dostęp: 24.10.2025]; tenże, *Sprawiedliwy wśród Narodów Świata — ratował przez zagładą*, <https://www.niedziela.pl/arttykul/113070/Sprawiedliwy-wsrod-Narodow-Swiata-%E2%80%93-ratowal-przed-zaglada> [dostęp: 24.10.2025]; K. Rygalik, *Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. Ks. Bolesław Wróblewski ratował żydowskie dzieci*, <https://katowice.tvp.pl/86925107/sprawiedliwy-wsrod-narodow-swiate-ks-boleslaw-wroblewski-ratowal-zydowskie-dzieci> [dostęp: 24.10.2025].

Rygalik K., *Sprawiedliwy wśród Narodów Świata. Ks. Bolesław Wróblewski ratował żydowskie dzieci*, <https://katowice.tvp.pl/86925107/sprawiedliwy-wsrod-narodow-swiata-ks-boleslaw-wroblewski-ratowal-zydowskie-dzieci> [dostęp: 24.10.2025].

Tyndorf R., *Wartime Rescue of Jews by the Polish Catholic Clergy. The Testimony of Survivors and Rescuers*, t. 1, Lublin 2023, s. 462.

Związek J., *Życie i działalność ks. Bolesława Wróblewskiego (1867–1951)*, Częstochowa 2001.

Fot. 1. Uczestnicy ceremonii przyznania śp. ks. infułatowi Bolesławowi Wróblewskiemu tytułu Sprawiedliwego wśród Narodów Świata. Na zdjęciu m.in. abp W. Depo (drugi od lewej), wiceambasador Izraela w Polsce — B. Baruch (czwarta od lewej), prezydent Częstochowy K. Matyjaszczyk (piąty od lewej), B. Majewski (szósty od lewej), P. Poturalski (pierwszy od prawej), bp A. Przybylski (drugi od prawej), N. Poturalska (trzecia od prawej), 26 maja 2025 roku.

Źródło: Radio Fiat, fot. Natanael Brewczyński.

Fot. 2. Wiceambasador Izraela w Polsce — B. Baruch i B. Majewski po wręczeniu medalu i dyplomu dla śp. ks. B. Wróblewskiego, 26 maja 2025 roku.

Źródło: Radio Fiat, fot. Natanael Brewczyński.

Fot. 3. Wystąpienie prezydenta Częstochowy K. Matyjaszczyka, 26 maja 2025 roku.
Źródło: Radio Fiat, fot. Natanael Brewczyński.

Fot. 4. Wystąpienie abpa W. Depo, 26 maja 2025 roku.
Źródło: Radio Fiat, fot. Natanael Brewczyński.

Fot. 5. Wystąpienie K. Strausa z Fundacji Pamięć i Odnowa, 26 maja 2025 roku.
Źródło: Radio Fiat, fot. Natanael Brewczyński.